Dar Kjem Dampen

Ved Bryggja i Bergen, dar ligg dar ei båt,
so blånkpust og fin at han lyse,
me skikkelæ maste og pipa med låt
å månge slags vare han hyse.

Dar kjem dampen, gamle dampen,
tak på deg triskona å spring.
Dar kjem dampen, gamle dampen,
Plingelinge-lingelinge-lingelinge-ling.

I romet ligg mjølsekkjena i høge lag
og kasse me abelsine.
På dekkje e da fullt utå adle slag;
mjelkjespadn og røyre og tine.

Dar kjem dampen, o.s.v…

Han fer idnijønå me damp å me køl
nett snøgt ikkje fram han fere.
Men leiæ den veit han å fidn kvart eit høl
dit gøtt ifrå bydn han vel bere.

Dar kjem dampen, o.s.v…

Å no hev han sigla i femtifem år,
Bidna by å lann saman han konne,
å når han so ikkje lenger går,
då græt både bymann å bonne:

Dar gjekk dampen, gamle dampen,
far or triskona, far stilt!
Dar gjekk dampen, gamle dampen,
Å, dette va sørjeleg ilt!